

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men jeg gør ikke andet end at stå og svare hr. Jørn Jespersen. Hr. Jørn Jespersen har imidlertid det problem, at han selv har skrevet svaret ned, og indtil ministeren vil svare sådan, som hr. Jørn Jespersen har bestemt sig for, da han tog hjemmefra, er han ikke tilfreds.

Så vil hr. Jørn Jespersen kunne stille de her spørgsmål igen og igen og igen og igen, og han vil få det svar, at jeg præcis har svaret på, hvilke ting der ligger til grund for, at den nye direktør har søgt jobbet og har fået det, og med hvilke kvalifikationer.

At det ikke er noget, der passer ind i, hvad hr. Jørn Jespersen mener der skulle være sket i den her sag, eller hvem det skulle være, må hr. Jørn Jespersen få svar på et andet sted.

Jeg tilkendegiver slet ikke noget om, hvem jeg kunne have tænkt mig. Jeg følger derimod en seriøs indstilling fra et institut, der fuldstændig har et armslængdeprincip og derfor kan indstille, hvem de vil til ministeren, og så er det ministeren, der bagefter må undersøge, om man synes, at det er i overensstemmelse. Det synes jeg er i overensstemmelse, og det har regeringen syntes, og derfor er den nye direktør blevet ansat.

Jørn Jespersen (SF):

Det er i hvert fald en meget, meget ubehagelig og meget, meget kritisabel procedure, der har været anvendt i denne her sag, og når den så oven i købet bliver kronet med, at miljøministeren, efter al frygten for, hvordan man ville få sagen til at forløbe, ikke kan svare på spørgsmål, så bliver det dybt kritisabelt.

Derfor vil jeg spørge: Kunne det ikke være på sin plads, at miljøministeren i dag bekræfter, at her er der tale om en fuldstændig hundrede procent politisk ansættelse, og at alt, hvad der derfor har været sagt om ansættelsesprocedure og forløbet og indstillinger fra direktøren, bare har været et eller andet maskespil for at skjule den kendsgerning, at her er der tale om en egentlig politisk ansættelse?

Kl. 14.00

Det har fra starten været aftalt mellem ledende kræfter i regeringen og Bjørn Lomborg, at sådan et institut skulle oprettes, hvad det skulle bruges til, og hvem der skulle være direktør. Det har ligget i kortene. Alt andet, der har været lavet undervejs, er kun for at lægge et dække over den procedure, og de 15 ansøgere, som ikke har fået stillingen, er blevet holdt for nar og er ikke blevet behandlet ordentligt.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil kun opfordre hr. Jørn Jespersen til, at vi i dette Folketing, når vi diskuterer den slags sager, så forfølger det synspunkt, at når vi har givet en bestyrelse og en bestyrelsesformand kompetence til at kunne ansætte en direktør, og direktøren lever op til det, der står i det her oplæg, så prøver vi at give dem en chance for at få lov til at arbejde.

Jeg synes, det er en uskik, at man begynder at vurdere folk, inden man har set det arbejde, de udfører. Og jeg synes faktisk ikke, det burde ske her i Folketinget.

Men jeg kan altså bekræfte, at man med den indstilling, der er kommet fra bestyrelsesformanden efter den helt almindelige procedure om ansættelsessamtaler osv., har tilkendegivet, at vedkommende lever op til det, der er helt væsentligt for instituttet, og det har jeg og regeringen fulgt.

Formanden:

Der må være mere ro, mens spørgetimen foregår. Det skulle jo ikke være så svært!

Pernille Blach Hansen (S):

Det her er det mest absurde teater, der længe er set i Folketinget, og det siger ikke så lidt. Der er tale om et institut, der er Bjørn Lomborgs idé, hvor ministeren under hele behandlingen ikke har villet svare på, hvem der skal være direktør, og så lige pludselig viser det sig, at det skal være Bjørn Lomborg, fordi han har udgivet en bog på engelsk! Det var faktisk det, ministeren svarede.

I de spørgsmål, der er stillet undervejs i Folketingets behandling, har ministeren skrevet, at stillingen som direktør ville blive besat med en person med anerkendte forskningsmæssige kvalifikationer. Jeg vil gerne bede om et klart svar: Hvilke anerkendte forskningsmæssige kvalifikationer har Bjørn Lomborg?

Og så vil jeg gerne bede om et svar på ét spørgsmål til, nemlig: Har ministeren eller andre i regeringen eller i ministerierne været i kontakt med bestyrelsesformanden, før han indstillede, hvem der skulle være direktør? For man kunne jo nemt få den tanke, at det her lige fra starten har været aftalt spil; der har aldrig været tvivl om, at Bjørn Lomborg skulle være institutleder, og det skulle han være for at ødelægge den danske miljøpolitik.